

Naši Vitomarci

Prvi časopis krajanov Vitomarcev
številka 3, avgust 1993

Vitomarčani na "kupu"

VABIMO VAS NA KRAJEVNI PRAZNIK VITOMARCEV v nedeljo, 22.8.1993

program:

- 8.00 obhod kraja s pihalnim orkestrom
- 10.00 slavnostna maša za vse krajanje
- 11.00 slavnostna seja s kulturnim programom
- 12.00 razstava o razvoju turizma in fotografij z domačim utripom
- 17.00 zabavni program z ansamblom PREROD ter humoristom Gezo

Posebna ponudba domače hrane in pijače
- vstopnine ni -

V počastitev krajevnega praznika prirejamo tudi
športne zabavne igre

V petek, 20.8.1993 od 18.00 dalje:

Otvoritev asfaltne prevleke s tekmo
SO Ptuj in KS Vitomarci

tekmovanje med vasmi v malem nogometu
za nagrado in pokal - ženska tekma

v nedeljo, 22.8. od 14.00 pa nadaljevanje iger:

- vlečenje vrvi - ekipno (posebna nagrada)
- razne razvedrilne igre (posebna nagrada)
- miss Vitomarcev (posebna nagrada)

VABLJENI!

KRAJEVNI PRAZNIK

20. in 22.8. bo naša K.S. praznovala svoj krajevni praznik. V to praznovanje se je vključilo tudi naše društvo. Skupno z gasilci bomo skušali izpeljati to našo prireditev. Zato vas vse krajanje in krajanke prosim za sodelovanje. Sodelujete lahko v raznih igrah, lahko nam pomagate z dobitki pri srečelovu, s kakršno koli pomočjo pri pripravi veselega dogodka v nedeljo. Lahko prodajate in razstavljate svoje izdelke in s tem popestrite ponudbo. Vsekakor pa na tem našem prazniku ne sme manjkati nihče. To je praznik vseh nas. Preko celega leta smo vsi s težavo zbirali sredstva za ceste, cerkev, pokopališče, veliko smo dosegli, zato zaključimo te akcije z veselim delom, naj bo to praznik vseh nas, pozabimo na skrbi in težave, teh imamo tako vsi preveč, veselja in dobre volje pa premalo.

Torej drage krajanke in krajanje Vitomarc, dobimo se 20. in 22. na našem prazniku. S sabo pripeljite še vse znance od drugod, prinesite pa tudi veliko dobre volje in malo tolarjev.

Lidija Čuček

KONEC DOBER, VSE DOBRO

Cilj kolesarskega maratona stotih Vitomarčanov so bile Muže.

Po celodnevem kolesarjenju, čeprav počasnem, se prileže sesti na mirna tla. Podeljena je bila nagrada za najstarejše kolo, katerega lastnik je Janez Čuš.

Štiričlanska komisija starosti ni mogla določiti. Najstarejša udeleženka Ana Čeh je dobila spodbudno nagrado.

Pot je premegala bolje kot večina mlajših. Starejši, ne mislite si, da se nam bo kdo smejal.

Najprej naj bi kolesarji tekmovali v spretnostni vožnji. Večina jih je zvečer videla več stez, zato raje niso izzivali usode.

Izvedli smo položaje dirke. (Zmagovalec je tisti, ki pride na cilj). Zmagal je Ivan Kolar z velikim zaostankom. Ob zvokih Vitomarskega ansambla smo se tudi zavrteli. Pijače in jedače ni manjkalo. Utujenost ni bila prehuda, kar se je pokazalo v nogometni tekmi ženske proti moškim.

Poražene so bile ženske (0:5), in z visoko dvignjenimi glavami so odšle z igrišča. Naš mali maraton se je zavlekel vse tja do 24. ure. Marsikdo je obžaloval, da se ni pridružil.

Bo pa zato naslednji Vitomarski maraton številnejši!

Mateja Kolar

VIDELI IN DOŽIVELI SMO

NAŠ KRAJ VITOMARCI

Takšen je bil naš cilj kolesarjenja po prelepih gričih naše KS.

Samo tisti, kateri smo se tega popotovanja udeležili, si bomo za vedno vtisnili v spomin ta čudoviti izlet. Da, tako bi lahko imenovali to kolesarjenje. Kje bi lahko bil še lepši izlet, kot tu, kjer živimo.

Vse do sobote, 17. julija, nismo vedeli za vse skrite koticke našega kraja. Prelepa narava, kraji, toda še najbolj so nas presenetili ljudje, ki so nas povsod sprejeli gostoljubno. Zato se v svojem in v imenu kolesarjev posebej zahvaljujem Gibinčanom, ki so nam pripravili prijetno presenečenje in nas - kljub velikemu številu - preobilno pogostili. Zahvaljujemo se družini Pučko in Ilesič iz Hvaletinec, Mariji Fras iz Slavšine, Roškarjevim in Frasovim, Ani Čuček, trgovini Hit, Tončeku Kramberger, Anici Kovačec, Pepiju Rojko in družini Kocuvan, ki so poskrbeli, da kljub vročini nismo bili žejni in lačni.

Posebno hvala gospodu župniku, ki nas je s svojo harmoniko spremljal ves dan. Hvala tudi našim veselim godcem Ivanu in Tončekoma, ki so popotovanje naredili zelo veselo. Pomagal jim je tudi domači harmonikar Rižnar, kateremu se prav tako zahvaljujemo. Zahvaljujemo se tudi Frančku Tošu za varno spremstvo, fotografu F. Lovrenčiču in snemalki Štefki Repič.

Za konec še enkrat hvala vsem, tudi udeležencem, da ste zdravi prišli na cilj in upam, da se v kratkem spet dobimo - takrat v še večjem številu.

Lidija Čuček

SPOZNAJMO SVOJ DOMAČI

KRAJ

V soboto 17.7. smo izpeljali že dalj časa načrtovano akcijo, ki smo jo poimenovali "Spoznajmo svoj domači kraj".

Ko smo se zjutraj začeli zbirati, še zdaleč nismo računali na toliko udeležbo kot je bila.

Zbrali smo se pred Rolovo gostilno, kjer so nas dočakali naši godci Ivan Pučko, Tona Vogrin in Tona Hojnik, Rolovi pa so nas pogostili s pijačo.

Po pozdravnih besedah ge. Lidije Čuček in opozorilih g. Slavka Cigule, se nas je vseh (približno) 65 udeležencev podalo na dolgo pot. Kolona, ki jo je vodil s svojim džipom Franček Toš se je raztegnila po celem Vitomarskem vrhu.

Pri "Berlaku" nas je čakalo še 20 udeležencev, ki so se pomešali med nas. Peljali smo se po "Dobravi" v Hvaletinec, kjer smo imeli prvo postajo.

Pri Pučkovih in Ilesičevih so nam postregli z vinom. Po prvem osvežilu smo se peljali čez Hvaletinec proti Gibini, kjer pa nas je pri Rebrehovi mlekarji čakalo pravo presenečenje. Na cesti so bile bogato obložene mize, na njih pa si našel razne vrste mesa, klobas, zelenjave, bel in črn kruh, potice in celo sirove gibanice.

Da pa nam bi hrana šla lažje v želodec, pa so nam natočili več vrst vina in kave. Naši godci, ki so nas spremljali vso pot, pa so veselo igrali.

S polnimi trebuhmi smo se odpravili čez Gibino v "Malo" Slavšino, kjer smo bili postreženi pri treh družinah. Najprej so nam s pijačo postregli Roškarjevi, malo daljši postanek smo imeli pri Frasovih, kjer nam je gospodinja Marija poleg pijače postregla še s kavo.

Krajša pot nas je vodila do drugih Frasovih, kjer je bil manjši odmor. Odpravili smo se proti tromeji v Slavšino, kjer smo se oglasili še v Čučkovem vrhu.

V senci, pod brajdami ih ob kozarcu dobrega vina, nam je čas hitro mineval. To so se nam pridružili še zadnji novi udeleženci s katerimi smo se družno odpeljali v trgovino "Hit" v Novincih, kjer smo naredili tudi nekaj skupinskih posnetkov.

Pri Kovačevih Anici nas je spet pričakala hrana in pijača. Po malo daljšem odmoru smo se odpravili na Kobošak, kjer je eden najlepših razgledov v naši krajevni skupnosti. Naša pot se je bližala h koncu, ko so nas še postregli Kocuvanovi pri Berlaku. Končno smo okrog 17. ure prišli na cilj, v "Muže", kjer so nas še pričakali z vročimi kranjskim klobasami in prijetno mrzlo pijačo. Okrepčani smo bili nared za razne igre, ki so jih pripravili člani turističnega društva.

Nazadnje smo se udeleženci na igrišču pomerili še v polžji dirki. Naši godci pa se še niso utrudili. Igrali in peli so še nekaj ur, mi pa plesali in se zabavali.

Slej ko prej smo se vsi utrujeni razkropili na svoje domove z mislijo na še en lep, prijazen preživet sobotni dan s sovaščani.

Milan Černe

OB PREDAHU

Mineva prvi teden avgusta, učenci in učitelji še preživljajo, upam, da zaslužene počitnice in dopuste.

Slednji le do 20. avgusta, ko se bo s 1. konferenco obrnil nov list šolskega leta 1993/94, ko bomo pred učenci sedeli v šolskih klopih na različnih semestrih in pripravili vse potrebno, da se bo za učence male šole in prvega razreda, kar usodni prvi šolski dan lahko pričel. Ob razmišljanju, kjer brezskrbne počitniške dneve preživljajo učenci vedno upam, da bodo za vse varni, ob vodah, na kolesih, ob vseh strojih in na vseh krilih otroštva in mladosti.

Da bi ne bila pozabljena dobra knjiga, paša človeškega duha, upam da bodo učenci po dogovorjenih navodilih pravočasno obnovili "zrahljano" znanje...

Zadnji mesec pouka je preprosto oddrvel v vrtincu dogodkov. Iz izletov v prelepo Zg. Savinjsko in Logarsko dolino, v Maribor in na Pohorje smo se vrnili bogatejši za spoznanja o lepotah Domovine. Na zadnjem športnem dnevu so se učenci v teku in nogometu pomerili na travah Muž, vsi skupaj smo prestali stavko delavcev v vzgoji in izobraževanju, predvsem pa smo hiteli z uresničevanjem letošnjega šolskega programa in postavljali pike na "i" za izkaze ter zaključevali ocene.

Na zaključni prireditvi za starše so se izkazali vsi nastopajoči in tudi starši, predvsem pa učenci dramskega krožka in pevskega zboru, ki so nas razveselili z lepo besedo in pesmijo.

Mateja Kolar, nadarjena učenka 8. razreda nas je navdušila s prikazom svoje raziskovalne naloge o domačem kraju na video kaseti.

Sledil je piknik pevskega zboru, nato pa verjeli ali ne skok v morje! Čeprav le za 20 učencev 4. in 5. razreda, udeležencev šole v naravi, ki so zadnji teden poln sonca in kopanja, zanimivega pouka in družabnih iger preživeli v čudovitem kraju hotela "Adria" v Ankaranu.

Izleti z ladjo od Slovenske obale, vonj morja, soli, borovcev in ceder, cvetovi oleandrov, srečanje s svetovnim popotnikom, "potovanje" iz Slovenskih goric preko bele Ljubljane do morja, vse to so lepi in trajni spomini.

Sledil je samo še zadnji šolski dan, ki je na srečo prinesel le malo otroških solza, razen tistih ob lepem slovesu učencev petega razreda. Od 108 učencev samo eden ni napredoval, tako je učni uspeh 99.7 %. Visok je tudi odstotek odličnih učencev, to je 34 %. 37 učencev je prejelo pismene pohvale za učenje, vedenje in delo v interesnih dejavnostih. Šolski obisk je bil 96.68 %. Lanska gripa je povzročila mnogo upravičenih izostankov.

V ošamljenih učilnicah je ostal le napis ŽIVELE POČITNICE in pod odložene torbe, učitelji so se potili še s statistiko in poročili, nekaj neutrudnih učencev je pognalo pedale še na kolesarski izlet v Negovo in zavesa z dogodki in vtisi polnega meseca junija 1993 je padla. Življenje okrog šole je potihnilo. Lena igrišču žoga in teniški lopar koristno odštevata počitnice. Le občasna kletvica ali nesramna beseda, verjetno stalno istih posameznikov sta popolnoma odveč. Tudi vožnja z avtomobili, mopedi in kolesi po gredah in puljenje sadik, brez in lip okrog svoje šole s katerimi želi novi hišnik olepšati okolico ni nihče naročil. (Pač napaka v predstavi o ureditvi kraja in sveta).

Učencem 5. razreda želimo srečno in uspešno nadaljnjo pot!

V malo šolo se je z velikim pričakovanjem in dvomi vpisalo 18 učencev, letošnji prvi razred jih šteje 20, najštevilnejša pa bosta 3. in 5. razred s 26 učenci.

Kaj jih bo pričakovalo v sredo, 1. septembra ob 8.15 uri? Popravljen streha šole, da bodo varni pred potrebnim jesenskim deževjem, prepleškana kuhinja, da jim bodo še bolj tekstile jedi tete Vilme, nova asfaltna prevleka igrišča - prispevek krajevne skupnosti in občine, ki bo bolj varovala kolena in obleko in seveda sošolci in razredniki, ki jih bodo seznanili z vsemi novostmi, da se bo krog pričakovanj, učenja in vzgoje, igre in dela, veselja in skrbi začel znova. Takšno je pač življenje!

Karl Vurcer

KULTURNA DEJAVNOST V NAŠEM KRAJU

Muza umetnost je na našem področju bila kar radodarna - kar precejšnjemu številu ljudi je dala večji ali manjši dar za umetniško ustvarjanje ali vsaj smisel za poustvarjanje umetniških del.

Poskusila bom podati kratko zgodovino kulturno - prosvetnega delovanja našega prebivalstva: prepričana sem, da me bo kdo od krajanov dopolnil ali popravil v naslednjih številkah našega glasila. Pomembno bi bilo, po mojem mnenju, da se vsako delovanje v dobrobit našega kraja zapiše in objavi v vednost mlajšim rodovom: kdor ne spoštuje dela svojih prednikov, ne ceni sebe in ne more pričakovati, da ga bodo cenili drugi - tujci.

Na našem območju ima najdaljšo zgodovino kulturna poustvarjalnost na dramskem področju - bolj ali manj intenzivno delujejo dramske skupine zadnjih sto let, začetki pa segajo vse v leto 1790, ko se je začelo pri nas poučevanje. Igre so uprizarjali v nekem prostoru, kjer zdaj stoji mrtvašnica, kasneje v preurejeni cerkveni preši - vse do leta 1986.

Režirali so večinoma učitelji, kasneje pa tudi režiserji iz drugih poklicev in iz drugih krajev: Tušek iz Cerkevčaka, Kovač, Malec... iz Maribora. Nam najbolj znani domači režiserji pa so: Matija Pravdič, Mirko in Boris Toš ter Franček Toš.

Naša generacija najbolj pomni delovanje dramske sekcije po drugi vojni. Tedaj je bila zelo aktivna pod vodstvom učitelja Megle, kasneje Matije Pravdiča. Zlasti pa je bila znana po vsej občini Ptuj in izven nje pod vodstvo tedanjega študenta medicine, sedanjega otorinolaringologa, doktorja znanosti Mirka Toša.

Najbolj so ostale v spominu predstave:

- Kovarstvo in ljubezen
- Miklova Zala (na prostem)
- Divji lovec
- Revček Andrejček

Mirkovo delo je uspešno nadaljeval brat Boris Toš. Od leta 1983 pa se je z režijo ubada Franček Toš. V spomin nam je ostal likovnik Lorber iz Cerkevčaka. Bil je izvrsten scenograf, v veliko pomoč režiserjem, kakršne že dolgo več nimajo.

Igralci so bili domačini, zlasti za ženske je veljal rek: vsaka bi rada lepa bla, nobena pa... V vsako predstavo je vložena ogromno truda vseh sodelujočih: režiserja, šepetalca, igralcev in drugih, saj igra zahteva tudi do sto ur vaj. Edina "nagrada" je aplavz gledalcev in ob nastopih skromna pogostitev. Zasluge gre za potrebe društva: kulise, garderobo, ogrevanje prostorov, električno. Vsak nepoklicni - ljubiteljski kulturni delavec dela iz veselja, za koristno izrabo prostega časa, sebi v zabavo, drugim, ki ga pridejo gledat in poslušat, pa v veselje.

Obstoj društva je pomemben, da se lahko mladi ljudje vključujejo, razvijajo svojo nadarjenost in se navadijo na ustvarjalno izrabo prostega časa, hkrati pa prispevajo h kulturnemu razvoju svojega kraja, predstavljajo svoj kraj po občini Ptuj in izven nje. Od leta 1960 se namreč naša

dramska skupina redno udeležuje občinskih revij v Ptuj, lani pa je bila s predstavo "Poročil se bom s svojo ženo" uvrščena tudi na področno srečanje. Naše občinstvo moram zelo pohvaliti in se mu v imenu vseh zahvaliti za zvesto podporo. Naše predstave so doma vselej dobro obiskane in prosim, da nas tudi v bodoče ne pustite na cedilu. Iskreno se zahvaljujemo tudi domačemu gospodu župniku, kateri nam - tako, kot njegovi predhodniki - pomaga pri obisku.

Naše Prosvetno društvo, ki je bilo ustanovljeno leta 1948 ima še druge sekcije: knjižnično, tamburaško, recitatorsko in pevsko. Knjižnica je delovala v stari šoli, pri Rolovih in še kje. Dolga leta jo je vodila ravnateljica šole Anica Vršič, kratek čas Vida Toš, kasneje Nataša Vršič, danes pa jo v novem prostoru vodi Frančiška Černel. Leta 1984 se je po dolgoletnem prizadevanju odbora PD, z močno podporo vseh krajanov, s sredstvi iz samoprispevka, z darovanim lesom, s posebnimi prispevki, s preko tristo prostovoljnimi urami trdega dela, uresničil sen ljubiteljev kulture v našem kraju: začela se je gradnja prizidka k Gasilskemu domu. Društvo je dobilo dokaj moderen in velik oder (9 x 7,5 m) v pododerju pa prostor za rekvizite in kulise, ter prostor za kurjavo.

Leta 1986 je bila prva predstava na novem odru:

- Partljičeva "Ščuka, da te kap", v režiji Frančka Toša.

Leta 1987 je bila na tem odru Tamburaška revija občine Ptuj. Da, tudi panonski instrument - tamburica - zveni v Vitomarcih. Že leta 1934 so najbrž prvič zazvenele v orkestru učitelja v Vitomarcih, kasneje pedagoškega svetovalca, Franja Hribernika.

Leta 1968 so se spet oglasile pod vodstvom Matije Pravdiča - vse do otvoritve nove šole 1976, ko je njegov orkester razpadel. Že okrog Božiča 1974 je nastal otroški orkester pod vodstvom Vide Toš. Ta deluje še danes, le da ga od leta 1990 - od proslave 200 letnice šolstva v Vitomarcih - vodi Marjan Horvat. Tudi tamburaši se vsako leto, od leta 1976, udeležujejo občinskih revij v raznih krajih ptujske občine. Letos pa so sodelovali tudi pri dramski predstavi.

Vida TOŠ

(nadaljevanje v prihodnji številki)

KAKO UPOKOJENCI V VITOMARCIIH

Tudi v našem kraju obstaja društvo upokojencev. Štejemo 192 članov, pretežno s kmečko pokojnino, saj živimo v kraju, kjer v preteklosti ni bila možna zaposlitev, zato je večina naših članov dočakala pokojnino na manjših ali večjih kmetijah. Velika hvala gre prejšnjemu režimu, da je sprejela zakon o kmečki pokojnini, čeprav je minimalna, pa vendar neka skromna socialna varnost tudi za kmečkega človeka. Spomnimo se preteklih časov, ko je bil ostareel kmečki človek odvisen od prevžitka ali od dobrih, včasih tudi slabih otrok.

Naše društvo je kar dejavno, čeprav nimamo raznih klubov kot npr. kolesarjenje, pohodov v gore, pevskega zbora in podobno, vendar prirejamo vsako leto več izletov v razne kraje po naši lepi Sloveniji. Vsak izlet je povezan tudi z božjo potjo, kar je našim članom v posebno zadovoljstvo. Ravno v tem tednu bomo obiskali romarsko cerkev v Turnišču v Prekmurju. 15. avgusta je v tem kraju veliko versko srečanje z zelo bogatim kramarskim sejmom.

Nazaj grede se bomo ustavili v Puconcih, na enem izmed kmečkih turizmov, na skupnem kosilu. Naj se tudi kmečki upokojenec sede za pogrnjeno mizo.

2. julija 1993 smo se udeležili srečanja upokojencev v Žetalah.

Bilo je enkratno, saj mnogo naših ljudi še nikoli ni videlo toliko ljudi na enem mestu in tudi tega dela lepih Haloz.

Nekateri smo se udeležili tudi kolesarjenja po naši K.S., kar je bilo enkratno doživetje. Mnogi naši ljudje še ne vedo za meje naše K.S. in še zdaleč ne poznajo vseh zaselkov, raztresenih po prelepih gričih naše Andraževske fare.

Vsem članicam in članom, ki preživljate tretje obdobje življenja, želim zdravja in osebne sreče povsod tam, kjer že ste.

Ivica Kocuvan

ANINA NOČ

26. 7. vsako leto praznujejo Ane, Ančke, Anice in Anite.

Toda še nikoli do sedaj ni toliko An praznovalo svoj god skupaj.

To se je zgodilo v ponedeljek, ko se jih je pri Rolovih zbralo toliko kot še nikoli.

Najbolj razveseljivo je to, da so bile prav iz vseh vasi, od mladih do starih. Ob glasbi naših muzikantov in ob domači pesmi, katero v takšni sestavi redko slišimo, je praznovanje trajalo vse do jutranjih ur. Zato vse Ane ostanite zdrave do drugega leta, ko se spet dobimo. Posebno pa organizatorki Ana Toš in Anica Cigula, katerima iskrena hvala.

Lidija Čuček

KRAJE NA POKOPALIŠČU

Vam je všeč, če Vam kdo kaj ukrade? Ne?! Nikomer ni! Na pokopališču zadnje čase vse bolj izginjajo rože. vas ne peče vest, ko doma gledate rože, ki so bile namenjene za rajne?

Se ne spomnite ob tem na človeka, ki je to sadil v spomin na sorodnike! Bodimo vsaj toliko civilizirani in pustimo kraj počitka res v miru. Vse kar tam je, naj tam ostane.

Ne gledate na to, kako nam je tiso všeč. Če je med nami, Vitomarčani, kdo ki to počne, naj vendar tega ne počne.

Radi bi bili civilizirani turistični kraj, pri tako osnovnih stvareh pa se pokaže naša nizka kultura.

Mateja Kolar

Jadranska 8, PTUJ, ☎ 776-145, 772-618
ŠOLSKE POTREBŠČINE
 - PESTER IZBOR - KONKURENČNE CENE

**PRODAJNI
 CENTER
 PETOVIA**

Ob Dravi 3/a, PTUJ (zgradba bivše PETOVIE)

OD 7.30 DO 19., V SOBOTO OD 8. DO 12. URE

VSAK DAN OD 9. DO 19. URE, V SOBOTO OD 8. DO 13. URE

Rajšpova 14, PTUJ
 telefon: 062 771-250, 775-495

- GRADBENI MATERIAL

SVETOVANJE, TRGOVINA,
 INFORMACIJE, KOOPERACIJA,
 IZVOZ IN UVOZ,
 ZASTOPANJE TUJIH FIRM

stik

Potrčeva 13, 62250 PTUJ
 telefon: 062 776-561, 776-597

Nudi v svoji prodaji

- usnjeno konfekcijo
- usnjeno galanterijo
- športne copate
- jeans hlače, jakne, trenirke
- moške in ženske hlače

ugodne cene, možnost plačila na več čekov

SE PRIPOROČA PRODAJALNA stik

Šilec IVO & VIDA

prodajalna **ŠAMPION**
OKREPČEVALNICA
disco COBRA

Vitomarci 74, telefon: 062 797-080

PRODAJALNA NA DROBNO

"ANDRAŽ"

IVAN VRŠIČ

62255 VITOMARCI 73
 telefon: 062 797-190

prodajalna
"MALE TROJANE"

62230 LENART

Sp. Žerjavci 77, tel.: 724-121

Sp. Žerjavci 77, tel.: 724-121
 62230 LENART

stg **RATING** d.o.o.

Podjetje za elektroniko, računalništvo in trgovino

Stanislav Gašpar

62255 Vitomarci 9 mobitel/fax: 0609-611-408
 paging: 0610-100-853-xxx-xxx

ODGOVORNI UREDNIK: Peter Vesenjak
 GLAVNI UREDNIK: Bogdan Berlak
 TEHNIČNI UREDNIK: Aleksander Belca
 UREDNIŠKI ODBOR: Lidija Čuček, Milan Černel, Slavko Cigula,
 Mojca Veršič, Mateja Kolar,
 FOTOGRAFIJE: Ivan Lorenčič

Časopis **Naši Vitomarci** je brezplačen

Če želite sodelovati v časopisu **Naši Vitomarci** s pisnimi prispevki, z malimi oglasi ali pa bi želeli koristiti reklamni prostor, se oglasite v gostilni ROLA ali na telefon: 797-014.

STRUGARSTVO
 Drechslerei

RAJH FELIKS

Brengova 45/a, 62236 CERKVENJAK